

РЕШЕНИЕ

№ 1381

гр. София, 01.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в публично заседание на 20.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **11346** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Д. А. Н. ЕГН [ЕГН] от [населено място], чрез пълномощника му адв.П.Бозов против заповед за прилагане на принудителна административна мярка №23-VI-22-0116/17.11.2023 г. на началника на Първо РУ - СДВР, с която на основание чл. 41, т. 1 във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 21, т. 8 от Закона за опазване на обществения ред при провеждане на спортни мероприятия на жалбоподателят е наложена принудителна административна мярка „забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и чужбина“ за срок от една година.В жалбата се твърди за допуснати съществени процесуални нарушения при издаване на процесната заповед ,за наличието на противоречие между фактическото и правно основание за издаване на оспорения административен акт.В о.с.з жалбоподателят не се явява,представява се от адв. Д. преупълномощен от адв. Бозов.Претендира се отмяна на оспорената заповед и присъждане на направените по делото разноски, съобразно списък по чл. 80 от ГПК.

Ответникът Началника на Първо РУ - СДВР, чрез процесуалния си представител юрк.С. изразява становище за неоснователност същата. Депозира по делото писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Административен съд София-град,34-състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Предмет на оспорване в настоящото съдебно производство е заповед за прилагане на принудителна административна мярка №23-VI-22-0116/17.11.2023 г. на началника на Първо РУ - СДВР, с която на основание чл. 41, т. 1 във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 21, т. 8 от ЗООРПСМ на Д. А. Н. е наложена принудителна административна мярка „забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и чужбина“ за срок от една година.

При издаване на процесната заповед административният орган е приел за установено, че на 16.11.2023 г., около 19.22 часа, по време на провеждане на футболната среща между националните отбори на Р.България и У.,проведена на национален стадион „В. Л.“ в [населено място], с начален час 19.00 ч.,жалбоподателят участва в масови безредици и предизвиква сбиване и хвърля различни предмети до храм „Св.С.“ спрямо полицейските служители Ал. Г. ,Н. Т. ,Й. Д. И. Й.,като деянието представлява спортно хулиганство.

На Д. А. Н. е бил съставен е АУАН № VI-31/17.11.2023г. за нарушение на чл. 21, т. 5 и т.6 от ЗООРПСМ. Издадено е наказателно постановление №VI-31/17.11.2023г., с което на жалбоподателят е наложено административно наказание глоба в размер на 1000 лева за извършено нарушение на чл. 21, т. 4 от ЗООРПСМ.

В жалбата до съдът адв.Бозов е направил искане за събиране на гласни доказателства,което е било уважено от съдът,с протоколно определение от 20.02.2024г. съдът е допуснал в качеството на свидетел С. В. Л..

В показанията си свидетелят заяви следното:"Съпруга ми обожава спорта и футбола беше недоволен от управлението на Б. М..Искаше да бъде на протеста. Никога не е имал цел да чупи, да буйства или да прави някакви нередни действия, а просто искаше да изкаже подкрепата си. Отиде на протеста. В един момент ми звънна да ми каже, че се прибира, защото са дошли голяма тълпа от фенове и запалянковци – ултраси. Изкарано било водно оръдие, настанали са безредици и той реши да си тръгва и да се прибере. Ние имаме малко дете, аз бях вкъщи с него и си го чакахме да се прибере. Звънна ми, че се прибира, но не се прибра.Телефонът му беше изключен. Видях в интернет, че протестът е излязъл извън контрол и има много арестувани. Започнах да звъня по районните управления да проверя дали евентуално е арестуван. Повечето казаха, че има много арестувани повечето още не са записани и да звънна по-късно – след един час. Звънях и по спешните отделения, за да видя дали нещо друго не се е случило. Нямах го. В крайна сметка се свързах с 01 РУ и ми казаха, че е там и сигурно ще го пуснат на следващия ден. Успокоих се. Той се прибра на следващия ден. Това, което ми разказа е, че тръгвайки от протеста, на случайна уличка, не знае коя е,но е видял негови познати, които е спрял да поздрави. Спрели са за 5 - 10 минути да си поговорят, дошли са полицаи и са започнали да арестуват наред, включително и него. Това беше на 16.11.2023 г. Никога преди не е извършвал

хулигански прояви и не е задържан." Съдът кредитира свидетелските показания като приема същите за логични и последователни, които кореспондират с другите доказателства по делото.

При така изяснената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна-адресат на оспорения индивидуален административен акт, в рамките на тридневния преклузивен срок по чл. 30а, ал. 3 от ЗООРПСМ. Заповедта е връчена на жалбоподателят на 17.11.2023г., а жалбата е депозирана на 20.11.2023г.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, законосъобразността на оспорения административен акт се преценява на всички основания по чл. 146 от АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Съгласно чл. 21, ал. 1, т. 2 от ЗООРПСМ противообществена проява (спортно хулиганство) по смисъла на този закон е проява, която не съставлява престъпление по смисъла на Наказателния кодекс и е извършена в спортния обект или в спортната зона преди, по време или непосредствено след спортното мероприятие, както и на отиване или на връщане от спортния обект във връзка със спортното мероприятие, изразяваща се в отказ за изпълнение на разпорежданията на отговорните за спортното мероприятие лица, ангажирани със сигурността и безопасността, или на полицейските органи.

Разпоредбите на чл. 25 вр. чл. 22 и чл. 41, т. 1 от ЗООРПСМ предвиждат, че едновременно с административното наказание глоба, се прилага и принудителна мярка - забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и в чужбина за срок от една до две години.

Съгласно чл. 42 от ЗООРПСМ, принудителната административна мярка по чл. 41, т. 1 се налага със заповед на началника на районното управление на МВР по местоизвършване на нарушението или оправомощено от него длъжностно лице.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган по чл. 42 от ЗООРПСМ-началника на Първо РУ-СДВР, с оглед местоизвършването на нарушението. Същата е издадена в писмена форма и формално отговаря на изискванията за форма, установени в чл. 59, ал. 1, т. 4 от АПК, приложим поради липсата на специални изисквания за форма и съдържание на административните актове по ЗООРПСМ.

При издаване и административният орган е допуснал съществено процесуално нарушение, като е налице е противоречие между посоченото правно основание и изложените фактически обстоятелства. В процесната заповед е посочено, че Д. Н.

виновно е нарушил разпоредбите чл. 21, т.5 и т.6 от ЗООРПСМ и подробно са изложени фактите установени в административното производство по издаване на административният акт,а същият е санкциониран със забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и в чужбина за срок от една година, на основание чл. 41, т. 1, във вр. чл. 30, ал. 1, т. 1, пр. 2, във вр. чл. 21, т. 8 от ЗООРПСМ.

Прилагането на принудителната административна мярка от фактическа страна е мотивирано с извършване на противообществена проява на спортно хулиганство от страна на жалбоподателят, изразяваща се в „паленето и поддържането на огън“, „хвърлянето на предмети“ т.5 и т.6 от ЗООРПСМ до храм“Св.С.“.Като правно основание в оспорената заповед е посочена нормата на чл.21 , т. 8 от ЗООРПСМ, която определя като спортно хулиганство отправянето на ругатни, други неприлични изрази, жестове и поведение, които са особено вулгарни, както и изрази и скандирания, насаждащи омраза на расова, етническа или религиозна основа./л.8/,които обстоятелства не са посочени в заповедта или друг документ предхождащ същата.

Съдът констатира противоречие между фактическото и правно основание за прилагането на принудителна административна мярка което е съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като нарушава правото на защита на адресата на акта , като го лишава от възможността да организира защитата си и възпрепятства съдебният контрол за законосъобразност поради което настоящата заповед следва да бъде отменена.

При този изход на спора, на основание 143 от АПК, ще следва ответника да заплати на жалбоподателя сторените по делото разноски, които съобразно представения списък са в размер на 10 лв. държавна такси и 600 лв. адвокатско възнаграждение. По делото от страна на процесуалния представител на ответника е направено възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение,което съдът намира за неоснователно т.к. заплатено адвокатско възнаграждение е под минимално предвиденият за делата с нематериален интерес съобразно ал. 3 на чл. 8 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2, АПК, Административен съд София-град, Първо отделение, 34-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Д. А. Н. ЕГН [ЕГН] от [населено място],заповед за прилагане на принудителна административна мярка №23-VI-22-0116/17.11.2023г. на началника на Първо РУ - СДВР,с която на основание чл. 41, т. 1 във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 21, т. 8 от Закона за опазване на обществения ред при провеждане на спортни мероприятия на жалбоподателят е наложена принудителна административна мярка „забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и чужбина“ за срок от една година.

ОСЪЖДА Столичната дирекция на вътрешните работи да заплати Д. А. Н. ЕГН [ЕГН] от [населено място] разноски в размер на 610 /шестстотин и десет/ лв. по

административно дело № 11346/23г.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му пред
Върховния административен съд.

съдия :